

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
 Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
 Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

1 centiméterenként 3 kr. Kereskedések és gyárak külön árképezzék nyomatékot részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRTDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Az ötvenedik évforduló.

Mint mindenütt széles e hazában, úgy nálunk a központban és a vármegye többi részeiben is méltó fényvel, ünnepélyes hangulattal és hazafias érzéssel ültük meg április 11-ét, az 1848-iki törvényhozás törvényei szentesítésének ötvenedik évfordulóját. Nagygyá, fényessé és magasztossá tette ez ünnepélyt magának Ő Felségének, szeretett királyunknak ténykedése és a jelenlegi országgyűlés cselekedete, melylyel e napot — április 11-ét — állandó országos ünnepé emelték.

A királyi kegy, a törvényhozás aktusa, a magyar nemzet lelkesültsége, kegyeletes hálája a mult iránt e napot egyikévé a nemzet legszebb, legméltóbb és legmagasztosabb ünnepévé emelték, és át is érezte minden hű fia ez országnak, hogy e napon egy nagy, fényes napját ünnepli a magyar nemzet.

Ünnepi hangulattal szívében-lelkében ébredt városunk hazafias közönsége is e nagy napra és ünnepelte meg fényes hálaadó istentiszteletekkel a mai napot. Városunk lobogódiszt öltött, középületeink, számos polgártársaink házáiról díszes trikolorok jelezték, hogy e napon a városnak, az országnak nagy ünnepe van. Az egyes hatóságok, testületek, intézetek vezetői és tagjai már jóval 10 óra előtt gyülekeztek ünnepi díszben a megyeházához, honnét pont 10 órakor Zeyk Dániel főispánnal az élén díszes menetben vonultak előbb a róm. kath. templomba, majd az ev. ref., luth. és végül a gör. kath. templomba. A főispán vezetése alatt részt vettek az ünnepélyes istentiszteleten — Csató János kir. tanácsos alispán vezetése alatt — a vármegye tisztikara, Reinbold Olivér kir. pénzügyigazgatóval az élén

a kir. pénzügyigazgatóság, kir. pénzügyi biztosság és pénzügyőrség, kir. adóhivatal tisztikara; Csernátóni Vajda Péter vezetésével a kir. járásbírók tagjai; Uray László fegyintézeti igazgató vezetése alatt a fegyintézet tisztikara. Ott voltak Morágyi István vinczellér-képezdei igazgató és a képezde tanári kara, Folyovich Sándor kir. közjegyző, a Bethlen-főtanoda képviselőjében Nagy Lajos rector-professor és Lázár István tanár, a közkórház képviselőjében Farnos Árpád kórházi orvos, az állami és községi iskolák tanári és tanítónői kara, a kir. kulturmérnökség.

Nagy-Enyed város képviselő-testülete és tisztikara Kovács Gyula polgármesterrel az élén jelent meg. Az ünnepélyek fényét és díszét szépen kiegészítették az csillogó katonai egyenruhák; a helyben székelő honvéd-tisztikar Szabó István százados és a csendőr-szárnyparancsnokság Seymann József százados vezetésével jelentek meg.

A róm. kath. templomban Deli Ödön, a minorita-ház főnöke, pontifikált fényes segédlettel, az ev. ref. templomban Jancsó Sándor tartott megkapó szép alkalmi imát, a lutheránus templomban pedig dr. Schneider Alfréd lutheránus lelkész.

Mindhárom egyházban a hálaadó isteni tiszteltet után az ünneplő közönség a Hymnus hangjai mellett oszlott szét, hazafias lelkesültséggel szívében.

A nemzetiségi sajtóból.

A román nemzetiségi nagy politika, mióta a budapesti lapok a József főherceggel szállóban tartott titkos nemzetiségi értekezlet jegyzőkönyvét közzölték, szünetel,

ha csak most nem fog egy kissé föléledni, mert hogy van valami készülődés, annak nyilvánvaló jele az, hogy Rác a mult hónap 25-én Kolozsvárra utazott egy titkos értekezletre, melyről idáig csak annyi jutott nyilvánosságra, hogy benne a föloszlott román nemzeti komité egy néhány tagja, ilyéfalvi Pap György, Mihályi Tivadar, Filip abrubányai ügyvéd, Cinta Demeter stb. vettek részt, s hogy Lukácsot is várták oda, de az nem jelent meg, okul adván, hogy nem vehet részt semmi olyan értekezletben, amelyet Koroján házában és társaságában tartanak.

Ha szünetel is a nagy politika, de annál élénkebb tevékenység és mozgalom volt észlelhető a másodrangu, az ugynevezett házi ügyekben. Ezek között első sorban figyelmet érdemel a nagyszabású Tribuna-t kiadó Tipografia nyomdai részvénytársaság március 28-án tartott közgyűlése. Szomorúbb és bánatosabb közgyűlést ennél talán sohasem tartott e részvénytársaság, pedig az előző közgyűlések sem valami öröndetes évi mérleggel voltak kénytelenek foglalkozni. Eddig azonban, holmi ügyes könyvelői fogásokkal, sikerült mindig kedvező mérleget összeállítani, az idén azonban seumi művészies fogás nem segíthetett, mert kénytelenek voltak a mérleget 1475 frt 93 kr bevallott veszteséggel lezárni.

Meg van mindeuki győződve, hogy a most folyó év végével a Tipografia kénytelen lesz csődöt kérni maga ellen, mert Romániából a Sturza ellenzéki vezér korábban bőven folyt anyagi támogatás jelenleg nemcsak nem currán, hanem még nem is csöppen. Az őszszel a Liga összeszedett nagy szájjal és kiabálással mintegy 75 előfizetőt, amelyből ma már alig van 15. Ennyivé zsugorodott össze félév alatt az összes „Kárpátokon túli lelkesedés“. A Tipografia úgy akar magán segíteni, hogy leszállította a Tribuna összes munkatársainak fizetését. Aki ebbe bele nem nyugodott, azt egyszerűen elhocsátotta. Így bocsátotta el Scurtu-t is, kit pedig a Liga ajánlott munkatársul. Ezért most a Liga körében nagy a nehezeltetés Rácra.

Második nevezetesebb mozzanata volt a román nemzetiségi életnek az Albina ez idei közgyűlése, még pe-

TÁRCZA.

Itt a tavasz!

Itt a tavasz, itt van újra,
 Enyhe, kellemes a lég,
 Csak most lepte hó a földet,
 S ime, mily szép zöld a rét.

Bomladox a virág-bimbó,
 Szétárasztja illatát
 Zöld berekben, bokrok alján;
 Hallom a madár dalát.

Itt, a természet honában,
 Fölvidul bus érzetem;
 Ami fonség, szép és édes,
 Itt mind együtt képzelem.

Elfelejttem, ami bántó,
 Nem érzem, ami fáj,
 Édes mosolyt kelt ajkamra
 Ez a kedves bérczes táj.

Virág-illat, kis madár-dal,
 Enyhe szellő, zöld berek,
 Akkor vagyok csupán boldog,
 Ha itt vagyok köztetek.

Balázsfalva, 1898. április hó.

Szabó László.

Lenk Lajos.

Nincs e városban és messze vidékén, nincs abban a széles hivatalos körben és társadalomban, ahol Lenk Lajost ismerték, senki olyan, akinek lelkében kedves, édes érzelmeket ne ébresszen az ő neve, nincsen senki, akít el ne szomorítsa az ő halálának híre.

Azok közé a ritka emberek közé tartozott ő, akik-

nek neve mindig és mindenütt jól hangzik, egyéniségük soha senkinek kellemetlen érzést nem okoz sem megjelenésében, sem tetteiben; meg sem tudám mondani, hányan vannak azok, akik tiszta, nyílt lelkének melegséget árasztó, vidám derűjében fölmelegedve, állandó és nemes vonzalommal foglalták szívükbe.

Szinte nehéz megítélni, hogy vajjon mint tisztviselő, mint ember, mint hazafi, mint jó barát, mint szerető rokon és hitves volt-e kiválóbb.

Azalatt a tizenhárom év alatt, amelyet mint az enyedi osztálymérnökség vezetője töltött el körünkben, bő alkalmunk nyílt megismerni minden oldalról.

Hivatalos működésének köztelen tanuja ritkán lehettem; de az a kevés alkalom is elég volt arra, hogy a buzgó, lelkiismeretes tisztviselő mintaképét lássam benne. Ennek kiáltóbb bizonyítéka alig lehet, mint az a tény, hogy amikor az emésztő kór már elhatárolódott rajta, még akkor is kötelessége után látott, személyesen vezette a munkálatokat, télben-fagyban, egészséges szervezetet is megviselő mostoha időben. A kezéből kikerült, vagy felügyelete alatt készült munkák pontosságára, tiszta, szabatos alakjára az aprólékoskossáig kényes volt. A hevenyészett, gondatlanul készült munka látása majdnem idegessé tette; ilyenkor maga fogott hozzá és készített újra mindent azzal a kiváló és alapos szakértelemmel, amelyet főlegvalói és a keze alatt dolgozó tisztviselők mindig a legnagyobb elismeréssel említtettek.

Szakszerű képzettségével épen olyan szép általános műveltség párosult. Ismerte nemzeti irodalmunkat, de különösen nemzetünk történetét. És erre büszke is volt. Ő maga szokta mondani: „A becsület elvesztésén kívül nem képelek nagyobb szégyent, mint hogy magyar ember, aki még műveltnék is tartja magát, ne ismerje hazája történetét.“

Magyar voltára is büszke volt. „Német nevet örö-

költem, — mondta sokszor — de az velem együtt olyan magyar, mint akármé, aki azzal dicsekszik, hogy ősei Árpáddal jöttek be; az a lélek, amely bennem él, szintén Árpáddal jött be, s így az Árpád magyarjai az én őseim is voltak.“ Minnyájan a legnagyobb örömmel irtuk alá ezt a nemes és teljesen igaz okoskodást. A magyar név kisebbitésénél épen úgy az arcába szökött a vér, mint akármelyik romlatlan szittya-utódnak, a magyar nemzet haladása, dicsősége épen oly köztelen, belső örömmel töltötte el, mint akármelyikünkét.

A nemzeti büszkeség mellett legerősebben domborodott ki benne az önérték, de csak addig a határig, ameddig a kötelességének lelkiismeretes teljesítéséből, szolgálatainak mértékéből származó tudat engedte. Önértékével egyensúlyban állott emberbecsülése, a mások önértékének, igaz érdemeinek készséges elismerése. Ezen határok között mozgott s ezen jellemvonásával szoros összefüggésben állott kedves, megnyerő modora, lovagias magatartása. Önállóságát a legkényesebb helyzetben is meg tudta őrizni; meggyőződését főlegvalóival szemben is kimondotta, de úgy, hogy azzal sem a köteles tiszteletet, sem a szolgálati érdekeket meg nem sértette.

Szerette a szépet, sokat adott a külső csinra, elegáns megjelenésre anélkül, hogy a nemes egyszerűség határain túl ment volna. Megjelenésével mindig kedvező benyomást tett minden körben.

Örömmel kereste fel a fesztelen, vidám társaságot s még nagyobb örömmel fogadta élkelő csinnal, nemes izléssel rendezett házában azokat, akik megértették. Pedig ilyenek sokan voltak. Soha ualmas nem volt. Az egykedvűség, zárkózottság egyenes, nyílt jellemével sehogysem egyezett. Ahol szellemes, vidám csevegés, ártatlan enyelgés, dal és zene járt, ott ő elemében volt; szíve kitarult, hegedűje megszólalt; mulatót és mulattatót egész lelkéből, de szertelenség nélkül. Mint

dig azért, hogy a románok között régóta folyó felekezeti ellenségeskedés az ideai közgyűlésen a múlt évindél is erősebb alakban tört ki. A múlt évben ugyanis a gör. keletiek az igazgatóválasztmánytól kibuktatták a gör. katolikusok egy jelöltjét. Az ideai gör. katolikusok revansra készültek és nagy számban jelentek meg a közgyűlésen. De hogy magyar elfogultsággal ne vádoljanak, adjuk át a szót a gör. kel. metropolita lapjának, a Telegraful Roman-nak.

„Érdekes volt — írja a nevezett lap — a balászfalvi káptalan „czakumpakk” bevonulása. Élükön jött Moldován érseki vikárius, ki, csak hogy eljöhessen az Albina közgyűlésére, még azt is megkoczkáztatta, hogy harmadszor is lekessék székfoglalójával a bukaresti akadémia közgyűléséről. Vele volt a jeles alkalmi és temetési szónok, Bunea Ágoston is, kinek, fájdalom, nem nyújtott alkalmat a közgyűlés e tehetsége ragyogtatására. Hozzájok csatlakozott a szebeni egyesültek törzskara is: Rácz az elnök, Bárdossy a nagy nemzetgazda, Togán segédlelkész stb. A gyűlés csendben folyt le, de mikor az igazgatóság tagjainak választására került a sor, elkezdettek a méhek (albina = méh) rajzani. De egyszerre csönd lett, miután a balászfalvi kapitulum jelöltje másodikban is kapitulált, amire a káptalan: Moldován akadémikus, Bunea a szónok, Rácz, az elnök és Togán, a segédlelkész szépen elpályáztak, szívökben azzal a keserű gondolattal, hogy még viribus unitis sem lehet mindent keresztül vinni.”

Színház.

(*) Bokody Antal társulata husvét vasárnapján kezdte meg előadásai sorozatát a kényelmetlenség, piszkosság, tüzveszélyesség tekintetében hirhedt nagy teremben. Arról persze Bokody nem tehet, hogy ilyen rozoga helyiségben kénytelen felütni tanyáját, másokat illet ezért a szemrehányás; értik is az illetők, de fájdalom, annál tovább, hogy értik — és reméljük, át is értik — nem mennek! De ne vesztegessük a szót és amugy is szükre szabott tért ilyen hiábanvaló lamentálásra... amugy is siket fülekre talál az. Talán majd az unokáink!... Reméljük azok részére a legjobbat!

Mint előző számunkban jeleztük is, Bokody csaknem egészen új társulattal jött ez alkalommal körünkbe, az új tagokon áll, hogy elfeledtessék a régi jókat s reméljük, hogy a hat hétre szabott évad végén ezeknek is őszintén mondhatjuk: a reménybeli viszontlátásig! Legáltalában amit eddig láttunk, hallottunk, némi reményt nyújt erre, természetes azonban, hogy megállapodott itéletet 1—2 előadásból, mikor a társulat erői teljes számban be sem mutatkoztak, — alkotni nem lehet. A régiak közül a Bokody és Károlyi pár képezi magvát és pedig mint már tudjuk számottevő, erős

minden nyílt szívű ember, ő is nagyon szeretett olykor egy-két bizalmas, benső emberével összeülni, poharazgatni, hogy kedvére kibeszélje magát, elmondhassa buját-baját, kiönthesse örömét és fájdalmát „cserébe”. Ez a „lelki cserézés” reá nézve majdnem életszükségletté vált.

A gondviselés gyermekekkel nem áldotta meg, de azért ő apa volt a szó legnemesebb értelmében; apjuk volt mindazoknak, akik lelkéhez forrottak; azoknak gyermekei az ő gyermekei is voltak; azoknak „gondját ő felvette” és le sem tette. Sok ártatlan ajakon vált szálló igévé a „Lajos bácsi áldott jó szíve”. Roknok és testvérek között nem mindig szokott példás egyetértés, vagy épen odaadó szeretet uralkodni. Szébb és igazabb egyetértést, zavartalanabb összhangot, tisztább szeretetet sohasem láttam, nem is hallottam, mint az, amelylyel Lenk Lajost testvérei és rokonai övezték s amelyet ő épen olyan módon viszonzott. Méltó kiegészítése, édes testvére volt ennek a nemes viszonynak az, amely őt hitveséhez kapcsolta, akivel minden más érdek nélkül, tiszta szeretetből kötötte össze életét. Meg is találta benne az önfeláldozásig hú nőt, ki habozás nélkül megfelelt volna vele a sors-tól neki szánt élet hátralevő részét, hogy a romboló kór ádáz kezeiből kimenthesse.

Nem tette, elvesztette... elvesztettük sokan; elvesztette a haza egy derék, hú fiát élete legjobb korában, amikor még oly sokat használhatott volna nemzetének, övéinek, embertársainak.

Csak egy az, ami megmaradt és megmarad mindennél, ahol ismerték, ahol áldott élete lefolyt: nemes egyéniségének, férfias, tiszta magyar jellemének szep-lőtlen emlékezte, jószágtól áradó szívének átsugárzó melege. Ez vezet el biztos kalauzként oda a pesti temetőbe, ahol elhaló porai nyugosznak; ebből fonjuk hervadtlan koszorunkat a távolban domboruló sírjára.

Fogarasi Albert.

magvát a társulatnak. Ezen kívül az előttünk idegen hangzású Takács Mariskában örömrökre a multkori kedves Váradinét fedeztük fel, ki úgy játékaival, mint kellemes megjelenésével mindig kivívta a közönség tetszését. Az ezen pár estvén már szerepelt új tagok közül Benedek, Farkas Béla, Miklósi, Tukorai, Balogh Árpád, Völgyi Ilonka igen jó nevek a vidéki színészet terén.

A megnyitó előadáson Géczy István népszínműve „Az ördög mátkája” ment. A darab nem áll azon a színvonalon, melyen a szerző korábbi darabjai, de azért sok drámai erő van benne és nyelvezete józú, magyaros. A főbb szerepeket Bokodyné, Takács Mariska, Benedek, Völgyi Ilonka, Farkas lehetőleg kiaknálták, ámbár a népies darabok úgy látszik most sem képezik a társulat erős oldalát. Tukorai szerepe már magában tulzott és ezt a tagadhatatlanul sok komikai érrel és alakító tehetséggel felruházott Tukorai még jobban tuzolta, és ebben hú segítő társa volt Miklósi. A közönség különben, mely habár szép számmal jelent is meg, de a néző teret teljesen meg nem töltötte, jól fogadta úgy a darabot, mint a szereplőket és ez utóbbiak játékát sürű és rokonszenves tapsokkal jutalmazta.

Ünnep másod napján Jókai érdekes és szép színműve „Az arany ember” ment és az összevágó, jó előadás nagyobb közönséget érdemelt volna. Timár Mihályt, az arany embert, Farkas Béla játszotta. Szép hangja, rokonszenves megjelenése van, de játéka kissé hideg, a drámai jelenetekben azonban némileg belemelegedett és tisztességes sikert és zajos tapsokat aratott.

A darab tele van jó alakokkal és ezeket az egyes szereplők ki is aknálták. Igen jó volt Károlyiné, mint Terézia, a Senki szigetnek sokat szenvedett ur-nője, végtelen kedves Takács Mariska Noémi különben is kedves szerepében. Valóságos kabinetalak Bokody a felülvalkodott, házastárs gabonakereskedő rövid szerepében. Bokodyné, a szívtelen és büszke, megtörni még bukásában sem tudó Athalia, ki szerepének minden egyes kis részét a töle megszokott gonddal játszotta meg, sőt még arra is volt gondolja, hogy hajdissa az akkori kornak, melyben a darab játszik, megfelelő legyen. Játékaival sok és megérdemelt taptot, kihívást aratott. Kristyán Tódort, ezt a romlott, elzüllött alakot, Benedek mutatta be és pedig nagyon találóan. Ő nagy nyereség a társulatnak, értelmes, rutinit színes, játéka könnyed és öntudatos, látszik, hogy szerepét nem csak megtanulta, de tanulmányozta is és a lehető legjobbat nyújtotta. Igen jól játszott Völgyi Ilonka is mindvégig és a mi egy színésznőnél épen nem utolsó tehetség, megmutatta, hogy izletesen tud öltözködni is. A kisebb szerepeket jól töltötték be Balogh, Tukorai, Miklósi, Bombai, Völgyi, ámbár az első egy kissé merev, no de ezt most egyelőre tudjuk be szerepének. La ky Eugenia teljesen elejtette Zsófia különben pompás szerepét.

Az előadást megelőzőleg egy csinos allegorikus képlet emlékeztetett április 11-ének legújabb jelentőségére. A színpadon csoportosított társulati tagok elénekelték a Hymnust, a háttérben pedig feltűnt Ő Felsége a király és királyné alakja, körülöttük amorettekkel, felettük Magyarország nemtőjével. A királyt pompásan sikerült maszkban Károlyi, a királynét Bokodyné személyesítette. A közönség perczekig zúgó tapsokkal adózott a sikerült képletnek.

Kedden Szigligeti régi jó vigjátékában „Liliomfi és Szellelmi”-ben Bokody, Benedek, Farkas, Balogh, Takács Mariska, Károlyiné, Völgyi Ilonka szerepek derült estvét a nem nagyszámu közönségnek.

És most egy pár általános, jóakaratu megjegyzést kockáztatunk.

Miután Nagy-Enyed közönsége nincsen éjjeli életre berendezkedve, arra kérjük Bokodyt, hogy vagy tegye az előadások kezdetét egy fél órával előbbre, vagy ha ezt nem teszi, akkor az előadást kezdesse meg pont 8 órakor, mert ha ezt betartja, akkor egy pár előadás után a közönség — saját érdekében — hozzá szokik a pontossághoz s nem kerülünk 11—1/2 órákor haza a színházból. Figyelmebe ajánljuk továbbá a nézőtér világítását. Ne vegyen példát a város utcáin észlelhető ugynevezett világításról, mert a nézőtér jelenlegi világítása egyszerűen botrányos, olyan sötét-ség van, hogy a színlapot nem lehet elolvasni, különösen ha ez még színes papírra is van nyomva, ami magában is szemrontó.

Levelezés.

Műkedvelői előadás.

Aburdány, 1898. április 5-én.

A Boér Béla polgármester, elnök vezetése mellett ujonnan alakult „Aburdányai Műkedvelő-Társaság” f. hó 3-án este mutatta be magát először a „Detonata” vendéglő dísztermében.

Gerő Károlynak „A próbaházasság” című 3 felvonásos vig színműve került színre. S ez általánosán ösmert kitűnő darab oly szépen, oly páratlan sikerrel adatott elő, hogy nemcsak a darabot általában, hanem annak minden jelenetét és felvonását valóságos gyönyörűség volt nézni.

Ezuttal a Műkedvelő-Társaságnak 15 rendes tagja játszott. Mindenik szépen és kiváló sikerrel. Komáromy Gyula (Szikora Márton) a fiatal kikapós férjet adta, ki vén felesége (Boér Gizi) mellett csak a pénzért él. Igen jól játszott. Különösen jól sikerült a kupléja, mit a közönség többször megtapsolt és ujrázott. Boér Gizi k. a. a vénasszony-szerelmezt játszta. Ahhoz vagyunk már szokva, hogy Boér Gizi k. a. mindig jól játszik. Most azonban mégis jó játékát a lehető legjobbra hatványozta.

Kanócz Gyuri őrmester (Ürmösy Károly) szintén otthonosan mutatta be magát szerepében. Meglátszott minden mozdulatán s szóhangsúlyán, hogy tartalékos hadnagy, mert igen élethűen tudta bemutatni a hetyke őrmestert. Birike (Képes Mariska), Kanócz Gyuri testvére, a naiv kis lányt játszta. Elragadó volt nézni bájos játékát. A legkisebb jelenetében sem feledkezett meg arról, hogy főszerepet játszik. Kedvességgel, édes naivsággal játszott, úgy, hogy annál jobban műkedvelő nem játszhatta volna ezt a szerepet. Különösen szép és kedves volt éneke. Szépek és kedvesek a női, énekei, mikért meg-megújuló zúgó tapsal jutalmazta a hálás közönség és amire találoán illet „István bácsi” ama mondása: „Eszem azt a pacsirta kis szadát.” Medzny János (Hajdu Bokor Berczi) a folyton zavarban lévő, ide-oda kapkodó könnyelmű fiatal embert adta. Nehéz szerepe volt, de könnyen és szépen oldotta meg. Bedő Árpád (Hajdu Bokor István) és felesége Zsuzsanna (Winkler Jánosné) műkedvelőtől alig is várható meglepő sikerrel játszták az együgyű jó öregeket. Különösen Winklerné. Élethűen, beletalálóan mutatta be a jólelkű öreg paraszt néit. Patonai Bódog mérsáros (Pongrácz Dénes) jól sikerült énekével aratott taptot. Játéka is azonban a Sturm Mihályéval (Rákóczi Alajos) egyenlően kitűnő volt. Pongrácz Dénesné (Czira Klári) is kiváló sikerrel játszott. Sági Julcsa kisasszony (Képes Erzsike) nem különben. Rendkívül csinos és ügyes mozdulatai voltak a színpadon. Csengő-bongó édes szavai pedig végtelen kellemesen hatnak a közönségre. Bátor és elegáns föllépése bájo-lóan megnyerő. Czili néni (Szabó Rózsi) is igen kedvesen játszott. Rövid szerepüket Szabó Annuska (egy dada), Winkler János (egy kaplár), Eszék János (egy levélhordó és egy pinczér) kifogástalanul adták elő. Általában, miut említém, mindenik szereplő igen szépen és nagyon jól játszott. Ugy, hogy ez az előadás a páratlanok párja.

Ezzel befejeztem volna referálásom, de meg kell még annyit jegyezsek eseményképpen, hogy a katonatiszti kar őrnagyi parancsra a darabban levő Kosuth-kuplé miatt nem vett részt az előadásban. Előadás után azonban a táncvizgalmra nagyobb része megjelent. A táncmulatságnak éjfélkor, a vígadó mulatságnak pedig reggel hat órakor szakadt vége.

Tollagi.

Vegyes hírek.

— **Kérjük t. olvasóinkat hátralekös előftzetéseik gyors beküldésére.**

— **Templomban.** Husvét vasárnapján az ev. ref. templomban az igazi áhitat szárnyán szállt a daloskór női karának ajkairól az egek Urához a dal; a könyörgés előtt és után igen szép értelmezéssel és kifejezéssel hangzott a jól betanult Schubert „Imá”-ja és Heim „Isten szerelme” című egyházi dala a kedves csengő női hangokon. Az orgonakiséretet Veress Gábor szolgáltatta. Összevágóan szép volt, kedves volt. Husvét hétfőjén a lutheránusok templomában lepte meg igen kedvesen az áhitatos hallgatóságot Gerger Málvin, főkép a közép regiszterekben, behelzögően kedves mezosopránjával, és Lázár Málcsi hatalmasan tömör tiszta csengésű magas alt-jával; a Schubert „Lobgesang” — dicsének — című duo-ját énekelték Tilmann Mariska ügyes orgonakisérete mellett. Dicséret érte mindnyájuknak. Ugyanez nap a szabadságharc ötvenéves országos ünnepe alkalmából tartott isteni tiszteleten a róm. kath. templomban N. N. színésznő — Bokody társulatának tagja — énekelt orgonakisérettel egyházi dalokat szépen iskolázott hangjával.

— **Gróf Majláth Gusztáv** erdélyi római kath. püspök é hó 12-én Gyulafehérvárról Rómába utazott. A püspök huzamosabb időt fog az örök városban tölteni, mert felszentelése óta ez az első alkalom, hogy a kath. egyház fejét székvárosában meglátogathatja.

— **Gyula napja.** Nagy-Enyed város érdemekben gazdag polgármesterét Kovács Gyulát névnapja alkal-

ezimű 3
ez álta-
páratlan
általában,
valóságos

es tagja
Komá-
s ferjet
a pénz-
a kup-
ujrázott.
a. Ahhoz
ndig jól
etó leg-

szintén
glátszott
artalékos
a hetyke
Gyuri
lt nezní
fedkezett
fel, edes
ükedvelő
ben szép
a notái,
almazta a
a bács.
szádat.
yton za-
embert
a oldotta
felesége
alig is
jó öre-
etalaian
ai Bodog
enekevel
Mihálye-
ngra ez
ott. Sági
en. Rend-
zinpádon.
Ellemesen
ese baj-
nyes ked-
aska (egy
y Janos
ul adtak
pló igen
az elő-

keli meg
tonatizti
5 Kos-
Elodás
megje-
alatság-
Tollagi.

lőjzeté-
ev. ref.
daloskór
könyör-
kifejezés-
és Heim
es esen-
es Gabor
olt. Hus-
pte meg
er Málvin,
es mezo-
er tiszta
bgesang"
Tilmann
eret érte
z ötven-
eszno —
nakisret-
al.
mai kath.
ba uta-
városban
alkalom,
eglátogat-
lemekben
ja alkal-

mából f. hó 12-én a városi tisztikar és képviselőtestület számos tagja kereste fel, hogy őszinte szeretetüket tolmácsolják városunk első tisztviselőjének. A megjelentek nevében Sándor Jenő I. tanácsos üdvözölte meg a polgármestert, ki is szép beszédben köszönte meg a jó kívánatokat.

Halálozás. Egy köztisztviselőben álló, a haza és vármegyénk szolgálatában sok érdemet szerzett férfi hunyta le ismét szeméit. Fogynak, pusztulnak a vármegye régi, derek fia, kik közé tartozott Köblös Miklós is. Jövő számunkban bővebben visszatérünk a vármegyénket is közelebbről érintő gyászestekre. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Alólirottak a legmélyebb fájdalommal tudják a szerető férj, edes apa, testvér, após, nagypapa, illetőleg nagybátyjuknak nagyváradi Köblös Miklós Alsófehérvármegye nyugalmazott főszolgabírójának hosszas szenvedés után, életének 66-ik évében folyó április hó 11-én történt csendes kimúlását. A megboldogultnak földi maradványai f. hó 13-án d. u. 3 órakor a halottas háznál tartandó ev. ref. vallás szerinti gyászszertartás után Nagy-Enyedre fogtak szállíttatni s ott f. hó 14-én d. u. 4 órakor a családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Magyar-Igen, 1898. április hó 11-én. Nagyváradi Köblös Miklós szül. r. Rétsay Ágnes, mint özvegye. Köblös Dezső, Köblös Jolán, Köblös Janka, Köblös Erzi, Köblös Mária, Köblös Cecília mint gyermekei. Nagyközpötivai Pogány György ny. főispán, mint testvér; Pogány János, Pogány Károly, Pogány Ida férj. Bodor Jánosné, Török Bertalan, Csongrády Gizella, Fodor Zoltán, Pogány Béla, Pogány Árpád mint unoká-öccsei és unokahugai, valamint ezek családjai. Dr. Dobozy Vilmos mint vő. Dobozy Piroska mint unoka. Köblös Dezsőné szül. h. Gál Róza mint menyee.

Halálos veszedelemből menekült majdnem esoda által ünnep második napján Felszeghy Sándor anyakönyvi felügyelő és neje. Színelőadásra hajtatnak és mikor a vasuti-utca sarkán befordultak, egy ész nélkül hajtó és égő lámpával el nem látott bérkocsi teljes erővel ment neki fogatuknak s csak egy hajszálon mult, hogy a kocsi rudja Felszeghy fejébe nem fúródott, így csak fogatjuk rongálódott meg nagy mértékben és egy halálos idejében áráu menekültek. Szükséges-e ezen esetből kifolyólag a rendőrséget bizonyos kötelességekre figyelmeztetni? Azt hisszük, igen. Gondoskodjék arról, hogy az utcák fordulója világítva legyen, tiltsa el a fordulónál a sebes hajtást, szigorúan követelje meg, hogy este a kocsilámpák felgyújtassanak, és mindennek felett legyen gondja arra, hogy ez irányban esetleges intézkedései be is tartassanak, mert hát az ember-élet Nagy-Enyeden sem olcsó ám!

Házasság. Klein Samu nagyenyedi kir. járásbírósi tisztviselő e hó 12-én vette nőül Kacsarovszki Rózát, öz. Kacsarovszky Ferencné kedves leányát, Erzsébetvárosban.

Esküvő. Ifj. Polonyi Domokos fiatal iparos f. hó 11-én tartotta esküvőjét Vass Erzi kisasszonnyal, Vass Márton iparos polgártársunk szép leányával, Nagy-Enyeden.

Eljegyzés. Tartler István marosújvári fiatal kereskedő a napokban eljegyezte Gulácsy Zefi kisasszonyt, Gulácsy József ohábai körjegyző szép leányát-Ohában.

Az orsz. díjokegyelet és nyugdíjintézet nagyenyedi tagjai 1898. évi május hó 1-én a sétatéri fedett táncz helyiségben a fenti egyelet s ennek Nagy-Enyeden alakítandó fiókegylete alapjai javára műsoros zártkörű majális rendeznek a következő műsorral: 1. Magyar népdalok, Huber Károlytól, éneklő a tanítóképző-intézet ifjúsági dalkara. 2. Chopin: „Fantasie Impromptu“, zongorán játsza Folyovich Annuska k. a. 3. J. Haydn: „Largo“, vonós négyes, játsza Kekel József, Györfy Pál, Farkas Lajos és Diószeghy Lajos képezdész urak. 4. „Őszi dal“, duett, éneklők Gerger Malvin kisasszony és Kekel József ur, zongorán kíséri... 5. Tilinkó-szóló, játsza Kiss Lajos p. ü. számellenőr ur. 6. Monolog, előadja Dunay Jenő p. ü. ig. díjnok. 7. Induló, előadja a tanítóképző-intézet magánzenekara. A rendező bizottság, 52 védnök anyagi és erkölcsi támogatása mellett, Komáromi Sándor vármegyei díjnok előnöklété alatt megalakult, s mindent elkövet a siker érdekében. Magunk részéről melegen ajánljuk a nemzet napszámásainak ezen becsüendő mozgalmát a közönség figyelmébe és jó indulatába.

Szülősgazdáink figyelmébe. Ez uton is felhívjuk városunk és vidéke gazdaközönségének figyelmét arra az igen fontos és szülőgazdasági tekintetben nagy horderejű bemutatásra, mely e hó 17-én — vasárnap — délután 4 órakor fog a helybeli vinczellér-képezde nagy udvarában megtartatni. Schottola Ernő ismert budapesti gépgyáros e napon fogja bemutatni új permetezőjét, melylyel le akarja bizonyítani, hogy bármely kénevezés és permetezés, hogy jó legyen, nem feltétlenül involválja, hogy az sokba is kerüljön. Új szerkezetű, saját találmányu permetezőjét fogja bemutatni és annak alkalmazási módját megmagyarázni. Ez érdekes előadás megtekintésére és a különféle per-

metezők jósága között megejthető bírálat céljából is kérjük gazdáinkat, nézzék meg a kérdéses napon a vinczellér-képezdeben a bemutatást, vegyenek azon minél számosabban részt és győződjenek meg személyesen arról, hogy Schottola új permetezője minő újabb, hasznos haladást jelez e téren. Az eredményt lapunkban, annak idején, közölni fogjuk.

Április 11-ike Balázsfalván. A magyarság ezen kis szigetén is kegyelettel ünnepelte meg a hazafiassan érző polgárság április 11-ének ötvenedik évfordulóját; az ev. ref. és izr. felekezetek templomaiban hálaadó isteni tiszteletet tartottak, melyen hivatalok és magyar jellegű intézetek és egyetek testületileg jelentek meg s a magyar közönség is nagy számban volt képviselve. Az izraelita rabbi szep, hazafias szellemű magyar beszédet mondott. Igen feltűnő volt, hogy a románság e napon épen úgy viselte magát, mintha nem is Magyarországon volna, mintha az ezelőtt 50 évvel szentesített, a szabadság, egyenlőség és testvériesség szent ígét hirdető törvényeknek áldásait nem egyformán élvezné a haza többi fiaival s mintha nem is ezen törvényeknek köszönné szabadságát.

Halálozás. Abisi Bod Károly székelyudvarhelyi ref. kollégiumi tanár, mint a néhaiinak fia, felesége görgegy-szent-imrei Borbély Etel mint menyee és gyermekei mint unokák; albisi Bod Sándor szatmári ref. főgimnáziumi tanár mint fia, felesége Sárkány Berta mint menyee és gyermekeik mint unokák, maguk, valamint a többi közeli és távoli rokonok nevében is a pótolhatatlan vesztéségtől lesújtva, a szív legmélyebb fájdalommal jelentik, hogy az imádásig szeretett és örökre feledhetetlen legjobb és leggondosabb edes atya, a drága após és nagyatya, a jószívű nagybátya és hű rokon Albisi legidősebb Bod Sándor, a vajda-szent-iváni református egyházközség 51 évig rendes és 6 év óta nyugalomba vonult buzgó papja, hű pásztora, áldásos életének 82-ik évében, végső elgyengülés miatt, 1898. április hó 5-ik napján délután 4 órakor bevégezte földi pályáját. Temetése 1898. április 7-én volt a református szertartás szerint és a vajda-szent-iváni reformátusok temetőjében helyezték végső nyugalomra. Legyen áldott az igaznak emlékezete!

Öngyilkosság. A tövisi pályaudvar közelében f. hó 8-án Mous Péter vasuti pályamunkás öngyilkossági szándékból a robogó vonat elé vetette magát, azonban a szerencsétlen nem halt meg rögtön, hanem az enyedi megyei kórházba szállíttatott be, hol később iszonyu kínok között halt meg.

A Zenélő Magyarországnak zongora-zenemű-folyóirat április 1-i VII-dik füzete következő érdekes zenemű-ujdonságokat közli: I. Buday István szép új Kossuth nótáját, „Kizöldült már Kossuth Lajos sirhalma“, Kossuth halálása 4-dik évfordulójára. II. Lincke Pál „Csöködött hevűl szívem egyedül“ Dalkeringőt. III. Soussa J. „Washingtoni posta“ indulót. Schumann R. „Vándordal“ poetikus szép szalondarabját. Évente 24 hasonló gazdag tartalmu füzet 10—10 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű zenemű-ujdonságokból összeállítva 242 oldal tartalomért 4 frt, félévre 12 füzet 120 oldal tartalomért 2 frt az előfizetés. Előfizethetni az ép most meginduló II. negyedévi folyamra a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapest VI. Csengery-utca 62a, honan megismerésre mutatványfüzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldnek.

Meteorológiai jelentés ápril 10-től ápril 13-ig.

Nap	Óra	Lég-nyomás 700+	Hő	Szél iránya és erőssége	Borulat	Csapadék	Hő max.	napi min.
10	7	61.8	+5.5	—	10●	ny.		
	2	58.0	+12.5	NW.	8●	4.4	+14.8	+3.0
	9	59.5	+6.8	—	6	—		
11	7	59.3	+8.6	—	1	—		
	2	57.6	+12.2	SW.	6	—	+14.5	+4.8
	9	56.7	+10.0	W.	5	—		
12	7	56.1	+11.5	SW.	4	—		
	2	54.2	+16.9	S.	7	—	+18.0	+7.1
	9	55.2	+9.8	—	6●	1.7		
13	7	58.0	+7.8	NW.	10			
	9							

Kilátás: Boros és esőre hajló.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő ° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1—10-ig. Borulat fok = 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég, Δ = dara.

Sz. 597—1897. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy „Albina“ nagyszabedű lakó- és hitelintézetnek Kohn Háni szül. Silbermán, illetve engedélyesei Kohn Regina nagyszabedű lakos végrehajtónak Georg Anna és társai végrehajtást szavadtok elleni 184 frt 50 kr tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbírósnak területén levő Örményzsekes község határára fekvő 522 és 529 sz. tjkvben, az örményzsekesi 259 sz. tjkvben 6. r. sz. 2637 hr. sz., 1065 sz. tjkvben A + 1—10 r. sz. 686, 762 3, 2284, 2874, 3, 3187, 3207, 3208, 4396, 4610, 4611, 4689/1, 4756, 4757 hr. sz., 1064 sz. tjkvben A + 1. r. sz. 1332, 1333 hr. sz., 261 sz. tjkvben A + 1 r. sz. 683/1, 2860/2, 1043 sz. tjkvben A + 1. 2. r. sz. 2874/2, 4689/2, 4690 hr. sz., 262 sz. tjkvben A + 762/2 hr. sz., 378 sz. tjkvben A + 1—4 r. sz. 1821/1, 3038/2, 3594/2, 4923/2 hr. sz., 530 sz. tjkvben A + 2. r. sz. 4733, 4734 hr. sz., 522 sz. tjkvben A + 1. 2. r. sz. 2880, 4262, 4263 hr. sz., az örményzsekesi 529 sz. tjkvben A + 1. 2. 4. 5. 7—9 11 13. 14—17 r. sz. 535, 537, 529, 1346/1, 1352/2, 1353, 2769/2, 2879/1, 3144, 3145/1, 3238/1, 3419, 3420, 3421, 3422, 3755, 4319/2, 4236/1, 4542/1, 4309/2 és 4810 hr. sz. ingatlanoknak felerészére az árverést 593 frt 95 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi május hó 2-ik napjának d. e. 9 órája Örményzsekes község-házánál leendő megtartása nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-sz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-sz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. A kir. bíróság mint tkvi hatóságától. Vizaknán, 1898. évi március hó 20-án.

1461 1—1

Szentmiklósi József,
kir. alj.-bíró.

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchen A.-Ausztria. Feltalálója az Antirheumatikus és Antiarthritikus vértisztító teának, köszvény és rheumánál.

Midőn én a nyilvánosság elé lépek, csakis azért történik, miután kötelességemnek tartom, Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legmélyebb köszönetemet kifejezni azon szolgálatokért, melyeket az ő vértisztító teája fájdalommal rheumatikus szenvedéseimben tett és hogy azokat, akik ettől a borzasztó szenvedéstől felkerestetnek, figyelmessé tegyem. Nem vagyok képes azon öldöklő fájdalmakat leírni, melyeket már 3 év óta minden időváltozásnál tagjaimban éreztem, s melyektől sem gyógyszerek, sem a badeni (Bécs mellett) kénfürdők használata szabadított meg. Álmatlanul hanykódtam éjjelenként agyamban, étvágyam napról-napra fogyott, kinézésem szemlátomást rosszabbodott és egész testi erőm vesztett. Négy heti használata után ezen teának fájdalomait nemcsak hogy megszabadultam s vagyok megszabadítva, miután már hat hét óta nem iszom e teából, de egész testi hógyletem javult. Szoros meggyőződéssem, hogy mindenki, ki hasonló fájdalmakban szenved és ezen tea használatához folyamodott, szint-ugy fogja Wilhelm Ferencz urat áldani, mint én.

Öszinte nagybecsüléséssel

Butschin-Streitfeld grófnő,
alezredes neje.

1296 11—12

Sz. 7518—897. bánya.

Hirdetmény.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint bányabírósnak közzé teszi, hogy dr. Pop Lőrincz ügyvéd által képviselt Loboncz Miklós abrudbányai lakosnak Boér Béla igazgató által képviselt Korna felőli Szent József Pojána Lungu bányatársulat ellen 500 frt és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Az árverési feltételek következők:

I. Árverés tárgyát képezi a korona felőli Szent József Pojána Lungu bányatársulatnak a bkv. IV. k. V. rész 583. lapján bejegyzett Korna felőli u. kirnik Szent József Pojána Lungu védnevű gömbhatára: melynek Korna községben a község-házánál leendő eladására két határnap tűzetik ki és pedig az első 1898. évi június hó 2-ik napjára, a második pedig 1898. évi július hó 12-ik napjára, miudig delelőtt 10 órára, oly kijelentéssel, hogy az első határnapon az ingatlanok csakis a becsáron, vagy azon felül, a második határnapon pedig a becsáron alól is a legtöbbet ígérőnek fog eladatni.

II. Az ingatlan kikiáltási ára 600 frt, vagyis a becsár.

III. Árverezni óhajtok — végrehajtató kivételével — kötelesek a becsári 10%, vagyis 60 frtot bánatpénzzel készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírokkal a kiküldött kezéhez az árverés alkalmával letenni, vagy annak a bíróságnál bírói letétbe történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű letéti elismervényt átszolgáltatni.

IV. Vásárló köteles a vételárát készpénzben 2 egyelő részletben és pedig az első részletet az árverés jogerőre emelkedésétől, számított 15 nap alatt, a másodikat pedig ugyanonnan számított 30 nap alatt az árverés napjától számított 5%-os kamattal együtt a gyulafehérvári m. kir. adóhivatalhoz befizetni; a bánatpénz a második részletbe számítatik be.

V. Az ingatlan utáni adókat és más terheket az árverés napjától kezdve vásárló köteles hordozni, ugy az átruházási illetéket is.

V. Vásárló az árverés jogerőre jutásával az ingatlan

